

ЗАМИКАЮТЬ УТОРСЬКІ КОНСУЛАТИ В З.Д.А.

Вашингтон, 3 січня. — З днем 15 січня будуть замкнені консуляти комуністичної Угорщини в Нью Йорку й Клівленді на підставі доручення департаменту-стейту. Це є відповідь Злучених Держав на негідну поведінку угорського комуністичного режиму супроти американських громадян. Ноту в справі замкнення консулатів доручив департамент стейту угорському послові у Вашингтоні, Імре Горватові, а американський посол в Будапешті угорському міністрові закордонних справ. У дипломатичній ноті пригадав департамент стейту на безупинне лонання міжнародного права угорським урядом, а теж на довший а безпідставний арешт американських громадян Роберта. А. Фоглера й Ізраєла Джейкобсона.

ПОРОЗУМНІЯ МІЖ БРИТАНСЬКОЮ ТА АМЕРИКОЮ В СПРАВІ АТОМОВИХ БОМБ.

Вашингтон. — Британський уряд прислав американському уряду потрібні виправданні пред'явлення в справі британсько-американської спілки для виробу атомової зброї. Пред'явлення дістав департамент стейту для департаменту оборони й для Комісії Атомової Енергії. Важливою точкою в пред'явленні є план зміни на уюках дослідів над розвитком атомової сили, як теж умова для виробу й переміщення атомових бомб в Америці. Американський уряд схильний прийняти британські точки, однак рішення в цій справі залежне від конгресу.

ДРУГА СЕСІЯ 81-го КОНГРЕСУ ВІДКРИТА.

Вашингтон. — На відкритті другої сесії 81-го конгресу у вівторок 3 січня явилися 336 членів палати репрезентантів, яка нараховує 435 членів. Три мандати є опорожнені в наслідок смерті, які відбудуться доповнюючі вибори. Після відкриття сесії палата радилася дві години й 14 минут. Це були тільки організаційні справи. Із 96 сенаторів явилися на засіданні 77. Заприсяжено нового сенатора зі стейту Нью Йорк, Герберта Г. Лімена, який приходить на місце тимчасово іменованого сенатора Джана Фостера Доллеса. Наряди сенату тривали чверть години.

ПОМЕР О. ПАВЛО КОРСУНОВСЬКИЙ.

Нашу редакцію звідомляють, що в суботу 24 грудня 1949 р. помер у Каліфорнії прот. о. Павло Корсунівський. Його поховали 28 грудня в місцевості Тафт, у Каліфорнії. Він приїхав до Америки з Українським Національним Хором Олександра Кошиця в вересні 1922 р., як історик того хору. До останнього часу свого життя писав спомини з недавнього-минулого України для „Свободи“.

ЛАФАСТ КАЛЕДЖ ВІДКИДАЄ ЗАПИС.

Завідателі Коледжі Лафаст, з Істон, Пенсильванії, відкинули запис у висоті \$140,000 на стипендії для студентів, від яких мали б бути виключені жиди й католики. Такі умови поставив фондатор стипендій, Фредерик Теодор Фрейлінггаузен, коли робив запис у тестаменті в 1939 р.

ОТСИМ ПОДАЄМО ДО ВІДОМА ГОЛОВНИХ І ВІДДІЛОВИХ УРЯДНИКІВ ТА ВСІХ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЩО

XXII. ЗВИЧАЙНА КОНВЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

— відбудеться в місті —
КЛІВЛЕНД (CLEVELAND, O.)
ПОЧИНАЮЧИ ВІД 22-ГО ТРАВНЯ (MAY 22nd) 1950 РОКУ

Постанови статуту У.Н.Союзу щодо вибору делегатів на конвенцію, кваліфікацій делегатів, числа делегатів з поодиноких відділів і повновастей делегатів є такі:

Вибір делегатів і їх заступників має відбутись впродовж 60 днів від дня проголошення конвенції. Маючи на увазі, що конвенцію проголошено на 5-го січня 1950 року, то 60-денний речинець для вибору делегатів і їх заступників кінчиться 6-го березня 1950 року.

Делегатів і їх заступників вибирається більшістю присутніх голосуючих членів на зборах. Коли є більше ніж двох кандидатів на одного делегата, що має бути вибраний, тоді кандидат, що дістав найбільше число голосів, хоч би навіть менше, як виноситься більшість прихвних на зборах членів, має бути вибраний делегатом. Делегати й їх заступники мусять бути вибрані разом, і то тільки на звичайних місячних зборах у січні або лютому. Це значить, що для вибору делегата не можна скликати спеціальних зборів, ані теж не можна вибирати, наприклад, делегата на одних зборах, а його заступника на других.

На зборах можуть бути прихвні та голосувати на делегатів і їх заступників тільки правосильні члени У.Н.Союзу. Правосильним членом є такий член, що платить вкладки за своє забезпечення в У.Н.Союзі. Тимсамим член, що відійшов на безплатне продовження, або виплачене забезпечення, або є суспендований, не може бути присутнім на зборах і не може голосувати.

Голосування на делегатів і їх заступників має відбутись через піднесення рук, хіба що одна третина присутніх членів зажадає голосування балютами.

Делегатами і їх заступниками можуть бути вибрані тільки ці правосильні члени У.Н.Союзу, що сповнили всі обов'язки супроти У.Н.Союзу, мають всі кваліфікації урядників відділу, є не менше як один рік членами цього відділу, що його мають заступати, до дня розпочаття конвенції, знають читати й писати, мають понад 21 років життя, є українського походження, та не є головними або відділовими урядниками або агентами якоїнебудь іншої подібної організації чи компанії.

Відділи, що мають сорок'ять або більше членів, але менше ніж п'ятдесят, є управнені до вибору одного делегата з одним голосом; відділи, що мають п'ятдесят або більше членів, але менше ніж сто членів, є управнені до вибору одного делегата з двома голосами; відділи, що мають сто або більше членів, але менше ніж сто п'ятдесят, є управнені до вибору одного делегата з трьома голосами; відділи, що мають сто п'ятдесят або більше членів, але менше ніж двісті п'ятдесят, є управнені до вибору двох делегатів з чотирма голосами; відділи, що мають двісті п'ятдесят або більше членів, є управнені до вибору трьох делегатів із шістьма голосами.

Відділ, що має менше ніж сорок'ять членів, може залучитись з іншим відділом, який також має менше ніж сорок'ять членів, і коли так залучені оба відділи матимуть разом сорок'ять або більше членів, але менше ніж п'ятдесят, тоді вони матимуть право вибрати одного делегата з одним голосом. Однак, коли оба залучені відділи матимуть п'ятдесят або більше членів, у такім випадку ці два залучені відділи будуть управнені до вибору одного делегата з двома голосами. Якщо обидва відділи не умовляться добровільно інакше, цей відділ, що має більше число членів, буде управнений вибрати делегата, а відділ з меншим числом членів — заступника.

Нові відділи мають право до вибору делегатів тільки тоді, коли такі відділи були зорганізовані перед 30-тим квітня 1949 року.

Повновасти делегатів і їх заступників мають бути прислані до головної канцелярії У.Н.Союзу впродовж 10 днів по виборі делегатів, але не пізніше, як 60 днів перед конвенцією.

Джерзі Сіті, Н. Дж., 5-го січня 1950 року.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ У.Н.СОЮЗУ:

Г. Герман, заступник гол. предсідника і діючий предсідник
Марія Малевич, заступниця гол. предсідника
Д. Галичин, головний секретар
Р. Слободян, головний касієр

ПОВІДОМЛЕННЯ

Нише подаємо витяг з протоколу з нарад річного засідання головного уряду У.Н.Союзу, що відбулось в березні 1949 року:

„Наостанці розвинулася дискусія над справою зв'язаних з конвенцією видатків. Головний касієр Р. Слободян звернув знову увагу на те, про що він вже говорив у часі дискусії над його звітом, а саме, що державна стейтова контрола, яка переводила недавно провірку Союзного майна, заважала, що в минулому в деяких випадках конвенційні делегати не держались постанов статуту, ухвалюючи таку висоту конвенційних видатків, на які не вистачало зложених конвенційних фондів. Беручи це до уваги, головні урядники, на внесення радного Д. Шмагали, попере радним В. Дідником, одноголосно доручили Головному Екзекутивному Комітетові, щоби він з кінцем 1949 року звернувся окремим листом до всіх відділів У.Н.Союзу, рекомендуючи їм, щоби вони своїм делегатам на конвенцію доручили не переступати рямців бюджету конвенційного фонду при ухвалюванні дієт та інших видатків“.

Виконуючи згадану тут ухвалу головного уряду У.Н.Союзу, отсим звертаємось до всього членства, щоб воно, вибираючи делегатів, перевело на цих самих зборах постанову, яка зобов'язувала б вибраного делегата чи делегатів голосувати тільки за таку ухвалу, яка матиме на меті признати таку висоту дієти, яка, по підрахуванні всіх конвенційних видатків, в ніякому разі не перевищала б цієї суми, що назбиралась в конвенційному фонді з кінцем 1949 року.

Головна Канцелярія У.Н.Союзу.

ВАФДИСТИ ПЕРЕМАГАЮТЬ У ВИБОРАХ В ЄГИПТІ

Каїро; Єгипет, 4 січня. — Тимчасові підсумки вчорашніх загальних виборів в Єгипті, перших нормальних виборів за останнього чверть сторіччя, виявляють виразну перемогу Вафдистської партії, що очолювала про-союзницький уряд під час війни в рр. 1942-1944.

Та яка опісля була розпущена королем. Вафдисти мають виразно про-західний характер, а в країні протиставляється головно молодим елементам з про-комуністичними тенденціями. Під час вчорашніх виборів дійшло в поодиноких випадках до насильства, в наслідок чого досі зголошено чотирьох вбитих поза столицею. В передвиборчій кампанії було вбитих шість осіб. Сьогодніранці міністерство внутрішніх справ повідомило, що досі у виборах поодинокі партії здобули: вафдисти — 25 місць, ліберальні конституціоналісти — 4, саадисти — 2, націоналісти — 2, незалежні — 5. Вафдисти заповідають, що на всіх 319 місць в парламенті вони сподіються здобути 165, отже абсолютну більшість. Головними противниками Вафдистів є саадисти. З есентуальною перемогою Вафдистів вже тепер заповідається важливі політичні зміни на Близькому Сході, з виразним про-західним та проти-комуністичним характером.

МІСЛО ЗА ДАВНІШНЮ ДОПОМОГУ НІМЕЧЧИНІ.

Берлін, 4 січня. — Американський високий комісар Німеччини, Джан Дж. МекКлой, коментуючи вчора на пресовій конференції поголоски про можливість скорочення теперішнім Конгресом американської допомоги західно-німецькому урядові в Воєні в рямках Плану Маршала, заявив, що це скорочення прийшло б „в найбільш невідповідну пору“ та мало б „фатальний вплив“ на німецьку мораль у відношенні до Заходу. МекКлой звернув увагу на важливість Німеччини, німецької відбудови та німецького наставлення в теперішній „холодній війні“ між Сходом і Заходом.

ВІДКРИТО ДУНАЙСЬКИЙ ШЛЯХ ДО НІМЕЧЧИНІ ДЛЯ ЮГОСЛАВІЙ.

Відень, 4 січня. — Союзницькі окупаційні власті в Австрії дали свою згоду на відкриття для Югославії водного шляху по Дунаю до Німеччини. Перший торговельний транспорт югославського пририту до Німеччини прибуде до Регенсбургу вже цього тижня. З Німеччини Югославія одержуватиме цією самою дорогою вугілля та інші продукти. Цей факт фактові надається майже історичного політичного й комерційного значення.

НОВА СОВЕТСЬКА ЗАГРОЗА ДЛЯ ФІНЛЯНДІ.

Гельсінкі, 4 січня. — Над малою Фінляндією знову маче Дамокла зависла советська загроза, головно після недавнього советського повідомлення, мовляв, Фінляндія не виконує своїх договірних постанов, хоча вона власне з найбільшою точністю їх виконує. Совети рівночасно ведуть підризу роботу в країні за посередництвом своєї п'ятої колонії, організуючи страйки, щоб уряд не міг виконати програми сплати Советам воєнного відшкодування.

ЧЕХСЬКИЙ УРЯД ПЕРЕБРАВ НА ВЛАСНІСТЬ ЦЕРКОВНІ МЕТРИКИ.

Прага, 4 січня. — Комуністичний уряд Чехословаччини повідомив вчора, що він перебрав всі церковні реєстри народин, вінчань та смерти як свою виключну власність. Католицький єпископат, погоджуючись умовно на новий церковний закон в листопаді м.р., окремо застерігся, що всі ці реєстри мають залишитись власністю церкви і парафіяльних урядів. Теперішнє рішення уряду вважається новим викликом для церкви та дальшим кроком на шляху до її повної ліквідації.

БРИТАНСЬКА ВУГІЛЬНА ПРОМИСЛОВІСТЬ ВИКОНАЛА ПЛАН ПРОДУКЦІЇ.

Лондон, 4 січня. — Британський уряд повідомив, що націоналізована вугільна промисловість дала протягом минулого року 202,500,000 тонн вугілля, виконуючи тим самим річний план продукції, установленний в березні минулого року. Власне рін тому населення Британії мало великі труднощі з вугіллям з огляду на страйки й гостру зиму.

ЗЕМЕЛЬНА РЕФОРМА ГОЛОВНОЮ ПРОБЛЕМОЮ ІТАЛІЙСЬКОГО УРЯДУ.

Рим, 4 січня. — Прем'єр Альчіде де Гаспері заявив сьогодні, що земельна реформа є головною проблемою італійського уряду в новому році. Ціллю цієї реформи є вможливити бодай частини з великої маси безземельних селян та сільсько-господарських робітників набути земельну власність.

ЕСПАНЦІ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ АМЕРИКАНСЬКОГО ФІЛЬМУ.

Мадрид, 4 січня. — Влада провінції Сарагоси ухвалила офіційний протест проти американського фільму „Кристофер Колумбус“, вважаючи, що він „глибоко обиджає пам'ять Фердинанта, католика з Арагон“, та „не відповідає історичній правді“.

СОВЕТИ ЗНОВУ ПОКИНУЛИ АЛІАНТСЬКУ РАДУ В ТОКІО.

Токіо, 4 січня. — Члени советського представництва в Контрольній Раді Союзників в Японії вчора знову демонстративно вийшли з нарад, відмовляючись дискутувати на тему 374,000 японських полонених, що ще повинні бути в Советському Союзі, але яких вважається вже за небициків.

ПОМЕР ЮЛІАН ПАВЛИКОВСЬКИЙ.

Мюнхен, Німеччина. — Дня 28-го грудня тут помер відомий український громадський і кооперативний діяч, бувший сенатор в польському парламенті, автор багатьох праць, Юліан Павликовський. Похорони відбулися тут же в дні 31-го грудня.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 2, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодинокі числа три центи.		Three cents a copy.	
На рік	\$7.00	One year	\$7.00
На пів року	\$3.75	Six months	\$3.75
На три місяці	\$2.00	Three months	\$2.00
В Джерсі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
Число з понеділка (з англійською частинкою):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	\$2.50	One year	\$2.50
На пів року	\$1.50	Six months	\$1.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ДРУГА СЕСІЯ 81-го КОНГРЕСУ

81-ий Конгрес зійшовся в Вашингтоні на свою другу й останню сесію. Бувало американський нарід найбільше цікавився при таких нагодах посланнями президента, а зокрема бюджетовим посланням. Та цікавість оберталася головню біля питання: Будуть більші, чи менші податки? Не інакше буде й тепер. Проте дається завважити величезна різниця між давньо минулим і сучасним. Бюджет Злучених Держав не є вже від довгих років домашньою справою. Він має і тим разом поважні позиції, що заповідають витрати на десятки біліонів доларів, які тісно пов'язані з напруженою міжнародною ситуацією й боротьбою з совєтською агресією в Європі й Азії. В тій боротьбі — як знаємо — припала Злученим Державам провідна роль, як представників миролюбних демократичних сил. Москва представляє противну провідну силу, тоталітарну і агресивну. Це провідне становище вимагає від Америки фінансування оборони бодяй тих вільних країн, що можуть кожного часу впасти жертвою кремлівського імперіалізму. Вже видатки на оборонну акцію самих Злучених Держав такі величезні, що піднімаються раз-у-раз поважні голоси перестороги, щоб рахуватися з економічно-фінансовими можливостями країни. Коли ж до цього додати ще багато біліонів доларів, що їх треба видавати на закордонну допомогу, то є чим сушити собі голову. Тим більше, що навіть у такому році, який зараховують економісти до найліпших, годі державі й бюджет збалансувати і — як заповідають — треба накладати нові податки. Що ж тоді було б, коли б так наступний рік недопосав і зменшилась продукція та збільшилось безробіття?

Ці речі турбують серйозно кожного, хто не глядить так оптимістично на найближчі роки в Америці, як це роблять президент Труман та ті всі, що зв'язані тісніше з „Нью Діл“ (Новий Розподіл), чи з „Велфер Стейт“ (Добродійна держава) та які глядять на даліш суспільні реформи малоощо не в такий спосіб, як це діється тепер в Англії. Тому і доволі бюджету, який буде предложений Конгресові президентом за який тиждень, буде вестись найдовша й найзавзятіша дебата. Те, що буде звернене проти „соціалістичних експериментів“, шкоди одначе не зробить, бо ця критика буде вважатись „домашньою“ боротьбою, яка має на увазі нові вибори, що відбудуться в осені й які можуть затвердити, а можуть і повалити теперішню демократичну більшість в Конгресі. Зате обговорювання справ закордонної політики, чи навіть справа допущення більшого числа Ді Пі з Європи, можуть пошкодити престижові Америки, що в сучасних обставинах є рівнозначним зокріпленням впливів Москви. Того й найбільше побоюються. Тим більше, що заповідають, що представники Конгресу, сенатори і конгресмени, які перебували довгий час в Європі й Азії й приглядалися тамешнім відносинам та перевіривали, на що йде американська допомога, вернули до Вашингтону в не дуже добром настрою. Побоюються, що їхня критика готова теж скріпити ряди старих американських ізоляціоністів, які вже й без того почали піднімати голову. Проте критики таки треба, бо тільки такою дорогою можуть бути висвітлені всебічно різні проблеми світового значення, на які уряд не дає жсної відповіді, чи її ще дати вагасться.

ПРОДУКЦІЙНА СИЛА ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ

ЕКОНОМІЧНА МАЙБУТНІСТЬ АМЕРИКИ.

Це є остання з серії шести статей, основаних на виборних відділах з недавньої виданої книжки „Злучені Держави: Мірні Сили Країни“, авторами якої є Томас Р. Карскадін і Рудольф Модлі. В книжці подано скорочено вислід докладних студій Дж. Фридриха Дюгорта та співробітників, зібраних в книжці „Потребі і Засоби Америки“. Обидві книжки з'явилися внаслідок широкого наукового дослідження, проведеного Фондом Дюгорта та Дюгортів — самостійна, освітня установа для наукових досліджень в ділянці економіки.

Злучені Держави Америки досягли найвищого рівня — в матеріальних речах та послугах — ніж яка інша країна за цілу людську історію. Пересічний американець має більший прибуток в грошах, має ліпше помешкання, ліпше їсть, ліпше одягається, має ліпші школи, більше вигід в щоденному житті ніж пересічний громадянин будь якої іншої країни.

Яка може бути майбутність цієї американської економічної системи?

В зв'язку з цим питанням важко розглянути будучу потребу Америки в капітальних знаряддях „продукції“, потрібних для будовання фабрик, забезпечення їх машинами та іншим знаряддям, будовання домів, шкіл, проведення нових шляхів і т. д.

За двадцять років помір війнами американці вкладали пересічно по 12 мільярдів доларів річно на знаряддя продукції. Це є біля 15 відсотків всього виробництва.

За ці двадцять років траплялися великі економічні піднесення і великі упадків. В часі розквіту було отремління вкладали більше капіталу, але в часі економічного занепаду

ОБОРОНА ФОРМОЗИ

До найбільш актуальних сучасних питань американської закордонної політики належить питання визнання комуністичного режиму в Китаю. Наразі Злучені Держави його не визнають, але як довго це триватиме, ніхто не знає. Друге питання, що є теж важливим питанням американської стратегії, є оборона острова Формози, де тепер перебуває китайський націоналістичний уряд Чанг-Кай-ші. Немає найменшого сумніву, що без американської мілітарної допомоги, теж і цей острів, скорше чи пізніше, попаде в руки комуністів. Це вже була б тоді неабияка загроза американським інтересам на Пацифіку. Тому не диво, що б. президент Гуввер та інші визначні американські політики та стратеги домагаються оборони Формози перед комуністичною агресією. На це президент Труман заявив по нарадах з своїми найближчими співробітниками, політичними й військовими, що Злучені Держави не будуть окупувати Формозу. Зате вона діставатиме іншого роду допомогу, грошеву і технічну, яка мала б допомогти націоналістичному китайському урядові оборонити цей острів.

Формоза віддалена на 175 миль від суходолу Азії, або радше від континентального Китаю. Майже напротки Формози лежить китайське місто Фучов, а від нього на яких 500 миль положене місто Шангаї. Все те в руках комуністів. Від Філіппин відділяє її на півдні море на просторі 400 миль, у такій самій віддалі на півночі лежить окупований Америкою острів Окінава, а у віддалі 750 миль в північному напрямку лежать Японські острови. У всіх згаданих островах Америка має життєвий інтерес. Отже як їй не боронити Формозу перед наїздом комуністів?

Формоза це правдо „нічия земля“. На підставі умови в Потсдамі вона має бути віддана Китаєві, після закінчення миру з Японією. Підчас війни Формоза належала ще до Японії, бо Японія загартала її перед якими 50 роками від китайського цесаря. З Формози почали японці наїзд на Філіппини, отже Америка мала в тому інтерес, щоб відібрати Японії цей острів. Американська воєнна флота допомогла провідникові китайських націоналістів, Чанг-Кай-ші, обійняти острів у посідання ще перед закінченням миру з Японією. Отже фактично Формоза є тепер в руках китайського передвоєнного режиму.

Коли йдеться про населення острова, то воно ненавидить китайський націоналістичний

уряд. Під колишньою управою Японії люди навчилися ворожечі до старого Китаю. Тепер ця ворожеча зросла, бо на стала повоєнна нужда. Крім цього генераліссімум Чанг-Кай-ші вважає цей острів за свою особисту посілість і розпоряджається ним самовільно. Коли китайським націоналістам ставало щораз небезпечніше на суходолі і вони почали уступати перед большевицькою навалюю, Формоза стала їхнім прибіжищем. Коло мільйона національного війська, між ними багато генералів і старшин, позбавлених своїх військових частин, а з урядом та військом теж і цивільні люди схоронилися перед большевиками. Крім утікачів живе на острові п'ять з половиною мільйонів місцевого населення. Між китайськими втікачами йдуть завзяті спори за владу, за впливи, за маєтки і це ще збільшує до них нехтність населення. Управа острова не виклає такої справності, як це було за японських часів. Усе те причинається до витворення настроїв прихильних для большевиків.

А комуністи тільки ждуть відповідної хвилини. Вони вже усадювалися на деяких сусідніх менших островах і робили спробу зайняти острів найближчий до Формози, але Чанг-Кай-ші мав ще настільки сил, що їх недопустив.

Формоза має добре положення для оборони тим, що з боку суходолу має цілий ланцюжок скель, високих до 6,000 стіп. Потім іде долина й рівнина, яка підіймається на схід до великої висоти, звідки можна глядіти на все, що діється на шляху до суші. Отже стратегічне положення для оборони Формози є корисне. Питання тільки, хто і для кого має її боронити? Америка має тільки інтерес в тому, щоб цей острів не потрапив у руки комуністів, за якими стоїть сила Росії. До недавня американці потішалися надією, що між Росією й китайськими комуністами прийдє до розламу. Відвідни комуністичного китайського диктатора Мао-Тсунга у Сталіна виявили, що Мао це союзник Сталіна. Отже Америка мусить щось робити, щоб недопустити на Формозу комуністів, все одно, китайців, чи росіян.

Чанг-Кай-ші переконаний, що між Советами й Америкою мусить прийти до війни. Тому він певний, що Америка у своєму інтересі мусить стати йому на допомогу. Труднощі Америки в тому, що Чанг-Кай-ші треба боронити не тільки перед комуністами, але й перед місцевим населенням. Коли б американці самі зайняли

„Лице“ й „виворіт“ большевицької „нацполітики“

Большевики — це була єдина партія в старій Росії, що свідомо використовувала т. зв. „національне питання“ для своїх цілей. Інші партії, а серед них і найближчі родичі большевиків — меншевики, цю проблему царської „в'язниці народів“ просто ігнорували. В кращому разі ці партії („кадети“ або ті ж таки меншевики) невразно говорили тільки про право національних культур на розвиток (без територіальних автономій). Большевики з самого початку діяли рішучіше. Так, большевик Петровський з доручення Леніна говорив у Державній Думі про потребу запровадити в школах на Україні навчання українською мовою (цю промову написав Ленін). Сам Ленін написав чимало статей про національне питання. Сталін теж дав працю „Національне питання“, а після того, як большевики захопили владу, став комісаром національних справ. Тоді ж таки (1917 р.) вже урядово була видана „Декларація прав народів Росії“, а в тій декларації проголошено повне право народів на самовизначення аж до відокремлення.

І робили це большевики так, що їхня політика не раз справляла враження серйозної політики. Ажже Ленін нібито цілком серйозно радив Скрипнікові українізувати на повний розмах (на це покликався Скрипник, коли боронився від нападу Постішева, що хотів „натирати віхтем його широкі спину, за якою ховалися українські націоналісти“). Він же (Ленін би то) збирався начебто „виривати зуб великоруського шовінізму“ в Середній Азії, як про це свідчить одна його записка. Відомо бо, що „великоруський шовінізм“ — це й урядово була спочатку „головна небезпека“ в СРСР, „місцеві націоналісти“ — тільки другорядні небезпеки. Основна теза цієї національної політики большевиків була: „Інтернаціональна рівноправність усіх народів з їхніми

Формозу, то це з міжнародного становища не оправдане. Крім того населення теж неприхильно настроєне до американців, як і до інших білих людей.

Ще додамо, що американський військовий управитель Японії, ген. Дуглес МекАртур, заявив, що Формозу треба зайняти американським військом тільки на те, щоб випередити комуністів, все одно, китайців, чи росіян.

розвиненими й нерозвиненими культурами. Навіть у проектах щодо далекого майбутнього вони виходили з цієї тези (з інтернаціоналізму). Так, Сталін на XVI з'їзді ВКП(б) говорив про єдину мову всього людства в будучині, категорично заявляв, що ця мова не буде „німецька, ні великоруська, а якась інша“, утворена схрещенням багатьох мов. Це прихилило до них, у їхній боротьбі з білогвардійцями, пригноблених „інородців“ і розбивало єдиний фронт народів, що могли вже боротися сконсолідовано, таких, як українці, білоруси тощо. Це ж завдяки такій „політиці“ могло статись, наприклад, на Україні таке явище, як зрада сина Михайла Коцюбинського — Юрія Коцюбинського, що завдавав великої шкоди нашій визвольній боротьбі у вирішній її момент. Ця „політика“ допомогла большевикам ліквідувати збройну боротьбу українських повстанців на початку 20 років. Пізніша „українізаційна політика“ большевиків „розбавляла багатьох наших діячів, навівала таких чільних, як М. Грушевський, А. Ніковський і ін.

Але „національна політика“ московських большевиків мала й свій виворіт. Ленін, настаювши головою першого совєтського уряду на Україні не українця Х. Раковського, не довірив цього ні одному з українців. У своїх спогадах Раковський оповідає, що він спочатку відмовлявся від цього, кажучи, що він не українець. Та Ленін зробив із цього жарт, порадивши Раковському пригадати, чи не була українкою якась його бабуся. Це вже був камінь у пазузі, скерований проти справжнього визволення українського народу. Свідком за цим фактом пішли й ін. вияви, що характеризували цей виворіт. На ці вияви гостро зареагували українські большевики („україністи“), зокрема два чільніші їхні публіцисти В. Шахрай і С. Мазлах, що 1918 р. видрукували в м. Саратові, скерований проти ленінської практики на Україні, яка суперечила його теорії. Проте цю двоїстість большевицької політики український народ, де міг, використовував таки на свою користь. Так виявилась діяльність Шумського, Скрипника, Хвильового, в цих умовах була поширена українізація навіть за межі УССР. Тоді було створене українське масове шкільництво, українська висока школа, розвивався театр і т. д. Хоч у цей час зброй-

ний опір на східних українських землях, в Білорусі й по інших національних республіках був зламаний, але большевики ще оглядалися на закордонних українців, білорусів тощо. Сталін в одній із своїх промов так і сказав — що треба мати на увазі в національній політиці закордонну Україну, закордонну Білорусь, закордонну Вірменію, що мовляв, їх треба дурити. І вони справді дурили таких, як А. Крушельницький й інші.

Але в міру того, як совєтська влада ставала сильнішою в межах колишньої Росії, ставав виразнішим і виворіт її національної політики, ба більше: „виворіт“ ставав „лицем“ з виразними рисами московського шовінізму й імперіалізму. Тепер уже місцевий націоналізм називався головною небезпекою і почали боротися з ним. Варто відзначити зловісну роль в цьому повороті письменника М. Горького. Початок цього повороту збігся з приїздом Горького до СРСР (наприкінці 20-тих років). По своєму приїзді Горький зблизився з Сталіном і став для нього ідейним надхненником у цьому повороті. Шовіністично-московські настрої Горького загально-відомі. Це ж він заборонив був „Книгоспілку“ перекладати його твори українською мовою (лист до О. Слісаренка), це він у своїх виступах раз-у-раз підкреслював, що він „прежде всего русский человек“, він же підказав Сталінові й потребу імперіалістичного натиску на національні республіки. В одному з своїх прилюдних виступів, опублікованому в пресі, він, говорячи про потребу інтернаціоналізації виховання народів СРСР, ототожнив це з вивченням російської мови. Він казав, що якісь, наприклад, башкири замінюються в своїй національній шкалярущі замість того, щоб вивчати „руський язык“, і таким чином виходить за межі національні. З цього часу російську мову стали називати „засобом інтернаціонального взаємнення народів СРСР“ і стали примусово русифікувати національні республіки та автономні області, викорінюючи попередні здобутки їхніх культур. Дуже показовий факт — ліквідація в мусульманських народів латинської абетки, що її свого часу самі ж большевики запровадили були в них, назвавши „алфавитом Октябрю“, замість арабської, що нею передніше ці народи користувались. Тепер усі ці народи мусіли якнайшвидше прийняти московську „арину“ графіку. Роблячи це, не зважаючи на які витрати, на потребу переучувати цілі покоління людей і офіційно виправдували цю несподівану й непотрібну з погляду інтересів національних культур цих народів зміну не якимись там ідейними завданнями, потребою піднести їхній культурний рівень (так мотивували запровадження латиниці), а потребою швидшої їх русифікації — щоб вони легше вивчали російську мову, цей „язык Октябрю, язык товариша Ленина, язык товариша Сталина“. Це вже був цинічний наступ московського шовінізму. Тоді ж була викинута з української абетки й „контрреволюційна“ буква Г. З огляду на таку зміну большевицької „нацполітики“ стали й фізично винищувати „націоналістів“, особливо інтелігенцію. Це ж на самій Україні Постішев з одного маху, як сам заявляв, в одному своєму звіті, знищив декілька тисяч „націоналістів“ (в 1932-33 р.р.). Нам відомі факти з життя інших національних республік, коли трагічно гинули „націоналісти“, не зорієнтовані в новій ситуації: намагалися доказувати свою лояльність до совєтської влади (це вже були „партійці“) старим шляхом —

(Докінчення зі стор. 2-го),

стрімувалися від того. За період від 1920 року до 1939 найбільша інвестиція капіталу за рік найбільшого економічного розквіту була в чотири рази більшою ніж за найгірший рік, хоч загальна продукція всіх матеріальних предметів та послуг впала менше як на половину порівнюючи рік найбільшого розквіту з найгіршим роком депресії.

Американська економічна система має нахил надто швидко і надто високо підноситися та так само швидко і низько падати. Американці усвідомлюють цю небезпеку і намагаються вирівнювати ці економічні крайнощі. Американські економісти фахівці вказують на те, що таку рівновагу можна до певної міри втримувати в той спосіб, щоби доплив капіталу був більш сталим і рівномірним. Вони вважають доброю ознакою те, що попит на знаряддя виробництва все ще є великим і правдоподібно більшим ніж пропозиція.

Наколи економічне життя

буде й надалі йти в тім напрямку, як за минулих добрих часів, американці вкладають у знаряддя виробництва 39 мільярдів доларів на 1960 рік. Припускають, що на той час буде можливість жити 45 мільярдів доларів річно. Додаткових 6 мільярдів служать ніби межею до якої країна може поширити інвестиції. На 1960 рік населення Злучених Держав має дійти до 155 мільйонів і це сприятиме ринку збуту. Споживачі витратять щонайменше біля 159 мільярдів доларів, себто на 75 відсотків більше ніж в 1929 році, що вважався роком найбільшого розквіту. (Вартість доларів обраховано по вартості 1947 року).

Ці числа вказують на те, що на 1960 рік мільйони американців поліпшать свій добробут — пересічний прибуток на родину збільшиться з \$2,800 річно (в 1940 році) до майже \$4,000; годівля праці на тиждень менше; більшість американців буде мати більше грошей і більше часу на відпочи-

нок і розвагу ніж до війни. Проте, деякі американці все ще не матимуть відповідного споживання, помешкання та відповідної медичної охорони.

Але наколи продукція збільшиться на яких 8 відсотків сподіваної на 1960 рік, американці можуть досягти наступного:

всі діти зможуть перейти два роки середньої школи, половина дітей — два роки у високій школі; школи будуть відповідно забезпечені, вчителі — відповідно оплачені;

всі зможуть мати відповідне, здорове відживлювання; знести всі непридатні для життя дома, направити старі, побудувати нові будинки, аби забезпечити всіх здоровим, зручним помешканням;

земельна програма має бути переведена в життя — охорона землі від вивітрювання, осушування мочарів, заводнення суцільних районів, охорона лісів, народних парків, річок.

буде на високому рівні. Америка може все це перевести в життя, збільшивши продукцію трохи більше ніж на 8 відсотків.

Це все є можливим як не буде війни.

Але якби сталася війна, Америка може зустріти її своїми запасами та збільшити свою продукцію далеко за межі передбаченої. На 1960 рік Америка зможе мати працездатних 72 мільйонів осіб. Збільшивши години праці до воєнних часів та збільшивши продуктивність праці, Америка зможе випродувати на 350 мільярдів доларів — на 50 відсотків більше ніж за 1944 рік, коли досягнуто найбільшої продукції за роки війни.

Чи буде країна жити мирним життям, чи опиниться у війні, ясно одне: досвід минулого та можливі передбачення на майбутнє вказують, що Америка має найбільш продуктивну економічну машину в історії людства. Від американців залежить використати її повною мірою.

ЗЛУЧЕНИЙ УКР. АМЕР. ДОПОМОГОВИЙ КОМІТЕТ ВЖЕ ВРЯТУВАВ ДЕСЯТКИ ТИСЯЧ УКРАЇНСЬКИХ СКИТАЛЬЦІВ; ДЕСЯТКИ ТИСЯЧ ІНШИХ ШЕ ОЧІКУЮТЬ ВІД НАС ДОПОМОГИ І РЯТУНКУ. ТОМУ ВСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ДОПОМОГОВО-РЯТУНКОВУ АКЦІЮ! ЗЛОЖІТЬ СВОЮ ЩЕДРУ ПОЖЕРТВУ-КОЛЯДУ НА ПЕРЕСЕЛЕНЧУ АКЦІЮ З.У.А.Д.КОМІТЕТУ!

Павло Малай.

БОСТОН УКРАЇНСЬКИЙ

(Нарис).

Після якихось десяти днів подорожі океаном людина почуває себе якось не по собі, як кажуть. Ноги незграбно ступають, ніби забулись ходити, зачіпаються за землю, і здається, що досі тебе підносить немилосердно вгору, то зрозуміло кидатиметься. Все незнайоме тебе зачіпає, звертає на себе увагу. Чекаєш, щоб щось не спіткалось; кожна рисочка чогось уперше баченого тебе викликає, вабить цікавістю.

У провітрі великих дверей портової споруди, що перша прийняла нас на цей новий континент, заглядає картка сонцем освітленого міста. Вилітають смалючі авіа, біжать, біжать ніби врозтіч, а їх багато, різноманітні — величезні вагони і грайливі лімузини... Десь гуркотить, скрегоче залізниця. Стає насторожено — ступиш за поріг і вхотиш тебе виломити, і понесуть хвилі американського темпу, не встигнеш і рукою подати — прощай. Прощай наша нене, стара Європа з твоїм спокоєм і традиційним порядком в усьому. Тепер здається, що й камінь на бруковій там лежить укладений з в'язом якоїсь розумної рації і вартості.

Вимучена подорожжю жінка, ще і досі бліда, тримаючись за одвірок як вона трималася на кораблі, виглядає до міста. Це кидатиметься у вічі, хочеться й сказати — обережно.

Люди від першого разу, коли їм рухами показували при вході в порт сідаєти, а потім, після кави — вставати, йти далі, потрапили в транс жестів. Мови не чути, з портовою обслугову розмовляють на мигах.

Автоматизуватися починаємо, — говорить хтось біля мене, зауважуючи ці миги, — в Америці все автоматизоване і люди теж.

У цій притишеній, стримуваній якоюсь урочистістю тиші, а нам справді урочисто, бо ми прибули до Америки, натрапляємо на українця. Молодий, світлорусий з українськими очима. Хочу з ним поговорити відразу, розповісти йому багато, про все. Але крім прямого, погляду, нічого не зустрів у нього. Він гукнув щось на швидки через плече і поки я зібрався його перепитати, був уже далеко, в загальній метушні брязкотів десь одним колесом його візок. Потім зустрів ще одного — чорнявий, велика кремезна постать, але який жаль — та він і говорить по-нашому, по-українськи мені, мені кажуть...

Поїзд мчав до Нью-Йорку, цей чорнявий, велетенський супроводжував нашу групу. Але я вже не наважувався підійти до нього заговорити.

За відносно короткий час, як почалося переселення до Америки, уже встигли переїхати через океан різні відомості про тудишніх українців, оцих, як їх називають „старих“ емігрантів. Серед ділявської безпросвітності стали ходячими різні утерті, виношені на таборних площах штампи про них. І вже дехто їхав за океан з готовою опінією, з готовою міркою до всього тудишнього, з такою ж непомилливою і абсолютною, як то все непомилливо і абсолютно буває в таборній політиці.

Я сидів коло вікна і ловив кожну картину, що безкінечно мінилася одна за другою, як на екрані. Мене починають захоплювати ці маленькі будиночки, гарно і легко змайстровані з дерева, оця невимушеність форми і розташування їх в зелені, рясній свіжій зелені, що від Бостону аж до Нью-Йорку тягнеться суцільною смугою.

Як тут справді приємно і вільно має почуватися людина, — говорить до мене моя дружина. — Ці будиночки на зеленіх горбиках, як у казці... ні стовпчик, ні огорожі, що зачіпало б погляд, порушувало б спокій... отам би пустити нашу Надію маленьку, воно б, як гусянка в лузі, купалося в зелені. Їй уже два роки, а її здоров'я не бачило сонця...

А вночі зліва світила кольорові реклами — написана симфонія феєричного руху і кольорів, мерехтить, міниться: світло і кольори і звуки злилися в одну подобу палахкотіння. І зоране небо відійшло десь у безвість, померкло, поступилося перед цією землею, засвідченою всіма вогнями.

Ми під'їжджаємо до Нью-Йорку...

Обставини повернули мене знову до Бостону. У неділю пішли до церкви. Співав гарно хор. Служба Божа відправлялася гарною українською мовою. На головному місці у церкві писаний фарбами образ Святої Покрови — козацької Матері Божої. Кадиль в Україні все населення з великими почестями відбувало традиційне козацьке Свято Покрови... У давнину січового дихоліття утікали козаки із Січі, зруйнованої Москвою, узяли з собою і все добро своє — образ Матері Божої Покрови і молилися до неї щиро — не дай Господи Україні в руках у катів пропадати, а нам марніти у неволі, безславно вмерти у чужині...

По Службі Божій на цілої півночній оживає, гомонить домівка, що тут же при церкві. Полагоджують різні справи громадські й особисті, що зібрані за тиждень. І підшукання праці чи мешкання

для новоприбулих — це такі ж необхідні речі, як і турботи про школу, про відкриття бібліотеки, працю хору.

Тут відчувається куточок справжньої України, плаканий з любов'ю, щиро, руками одних людей, простих трударів, що роблять своє громадське діло, як уміють, діло велике національними вартостями. І роблять його з надиханням, з ентузіазмом. Ентузіазм найбільше впадає в очі в цьому українському Бостоні.

Тут люблять свою церкву, свою віру християнську, шанують її, як найбільшу національну святиню.

Це вже не „старі імігранти“, як їх звикли називати. Це тепер американські громадяни українського роду. Вони приїшли сюди, до Америки, на заробітки, гнані з рідного краю злиднями і неволею. Принесли з собою до Бостону і свою рідну Україну — звичаї, традиції, рідну пісню, національну культуру, як найбільше добро українського народу, і бережуть його, плачуть для слави нашої у світі.

Невдовзі трапилася нагода бути на більшій сходинах Бостону українського. 16-го жовтня 238 і 314 відділи Українського Народного Союзу святкували 55-літній ювілей своєї організації.

Велика простора зала Ню-Йорк Голл переповнена людьми, прибули члени Союзу і гості, громадяни Бостону і околиць.

Треба побути тут серед них, почути їхні привітання і промови — оці щирі і захоплюючі слова. Бо це ж у нас і для себе — для добра громади, Українського Народного Союзу і для добра України громажджена праця роками — це недоспані ночі і запрацьовані центи ентузіастів української справи вплили в такий поважний набуток, яким став У. Н. С.

(Докінчення на стор. 4-тій).

„Лице“ й „виворіт“ большевицької „нацполітики“

(Докінчення зі стор. 2-гої)

докликанням на своє пролетарське походження та інтернаціоналістські погляди, не розуміючи того, що Москві було потрібне вже не це, а зречення свого народу й русифікація. Тим то й на Україні залишилася уже тільки та інтелігенція, що личувалася любов'ю до всього московського і навпаки, плювала (щиро чи удавано) на все інше. У світлих дійсності цікавий факт подає п. С. Парфанович із своєї зустрічі з П. Тичиною. Цей „міністр“ побоявся (навіть міністр побоявся!) говорити з нею в телефоні українською мовою (див. „Сьогодні“, ч. 2, 1947 р.). Тим то тепер з певністю можна вже твердити, що на схід від Збруча нема вже ні однієї державної установи в місті, де б службовці не боялися говорити між собою по-українському. Українську мову можуть там тепер почути тільки з радіо (та й то нерідко з „аканьями“, як це якось відзначали „Укр. Вісті“), бож радіо... чується і за кордоном. Крім того, для закордону, як відомо, передають ще й спеціальні передачі, спокуючи наших утікачів.

З огляду на таке нове „лице“ большевицької „національної політики“ заходимо українським культурним діячам, що не пішли на еміграцію, доводитися вже доказувати свою лояльність не пролетарською ідеологією та интернаціоналізмом, а згодою на русифікацію. Тим то ми й чули із здивуванням тут, на чужині, звістку про те, що акад. М. Возняк „вимагає“ побудувати у Львові російський театр. А такі, як М. Рудницький, П. Карманський, Патрус-Карпатський (із Закарпаття) мусили вже цілі дитирамби Москві виспівувати. М.

Рудницький надрукував 1946 р. в „Радянській Україні“ ст. „Вивчаємо культуру великого російського народу“, а в тій статті писав: „Коли сьогодні на вулицях Львова ми чуємо російську мову, то з почуттям гордості пригадуємо, що ця мова відкриває для нас доступ до творів того великого народу, який дав світові Пушкіна, Толстого, Чернишевського, Павлова і найбільшого генія всіх часів — Леніна. Тепер львів'яни мають змогу кожного ранку читати російські газети — „Правду“, „Известия“, „Труд та ін.“ — Далі він висловлює радість з приводу того, що до Львова надходять російські книжки, що приїжджають російські учні, що нарешті у Львові почала виходити російська газета „Львовская Правда“, яка „чимало допомагає місцевому населенню у вивченні російської культури“. Патрус-Карпатський співав:

Стріляють, б'ють гармати,
Аж небо зчервоніло,
Визволяючи в Карпати
Приніс до нас Брусілов.
Негоди злила б'є...
Пани оскаженіли,
„Я русин був і є,
Гука Духович сміло.
Апоруч чути з ним
Добрянича в Карпатах
Із словом голосним:
„Росія — наша мати“.

Але й це згаданих письменників не врятувало: Москва знає, що з них москалів трудно зробити; що вони будуть ще в своєму середовищі користуватися тільки українською мовою. З огляду на це й взято в „проробку“ виключено з спілки письменників, названо „гітлерівцями“, „націоналістами“, „пройдисвітами“. У постанові Президії „СРПУ“ про перших двох сказано так: „Під час німецької окупації за-

пеклі буржуазні націоналісти Карманський та Рудницький пішли на службу до гітлерівців“. Всі, хто був у Львові під час німецької окупації, знають „мовчання“ цих двох письменників (отже вони не працювали з німцями!), але для большевицьких катів це не має ніякого значення. Хіба вони не знищили мільйонів без будь-якої провини! Для них важливо, що ці люди ще можуть навіть попри оті словесні заяви стояти на перешкоді їхній „виворітній“ національній політиці, себто русифікації. Ця ж політика перейшла вже від ліквідації окремих фізичних людських одиниць до ліквідації цілих народів, як це Москва зробила з кримськими татарами, волзькими німцями, калмиками й іншими. Отже відповідно до колишнього интернаціоналізму як основи національної політики большевики керуються тепер найшовіністичнішим московським націоналізмом та імперіалізмом.

В. У.

АЛЛЕН ВИХАВ ДО НЬО-ЙОРКА

Нью-Йорк. — Новий посол до Югославії, Джордж В. Аллен, вийшов на свій пост в середі кораблем Америка з підприємства Юнайтед Стейтс Лайнс. Він виявив перед кореспондентами, що „скаже Титові поборювати агресію де-небудь вона трапилася би. Під теперішню пору здається, що Совети хочуть піти агресією проти Югославії. Ми протиставимо агресії взагалі, не тільки проти Югославії“ — висловився Аллен.

БОГОСЛУЖЕННЯ

На Різдво Христове дня 7. січня 1950 в Українській Православній Католицькій Церкві св. Йосифа.

Повечері 9:30. Св. Божа 10:30 рано.

Адреса Церкви:

2216 Wallace St., plr 22 St. 1 Fairmount Ave., Philadelphia, Pa.

Увечері: 11:00 неділі Св. Божа о 10:30.

WOODBINE, N. J.

Повечері в 12:30 і Св. Божа вночі.

Всіх українців запрошують на Різдвяні Богослуження. В рідній церкві наша будучність!

о. Микола Левицький.

УВАГА! — НЬО-ЙОРК І ОНОЛІЦЯ!

ОГОЛОШЕННЯ

Цим оголошенням все українське православне Громадянство про ПІРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ В УКРАЇНСЬКІЙ АВТОКЕФАЛЬНІЙ ПРАВОСЛАВНІЙ ЦЕРКВІ СВ. ВОЛОДИМИРА

334 East 14th Street, New York, N. Y.

— на —

РІЗДВО ХРИСТОВЕ

1. Січня 6 дня — Святий Вечір „Велике Повечер'я“ в годині 11 вечора.
2. Січня 7 дня — Урочиста Літургія в год. 10:30 рано.
3. Січня 8 дня — Урочиста Літургія в год. 10:30 рано.
4. Січня 8 дня — Вечірня (з участю церковного хору) в годині 5-й вечора.

Після Вечірі в годині 6-й вечора відбудеться

РІЗДВЯНИЙ ДУХОВНИЙ КОНЦЕРТ

В програмі Колядки, Щедрівки і Різдвяні псалми у виконанні церковного хору під диригуванням Професора В. Завітневича.

До ласкавої й численної участі в усіх Богослуженнях й концерті запрошуються все віруюче Українське Громадянство.

Церковний Комітет.

ВУДЖЕНИНИ,

ВИРОБИ

М'ЯСАРСЬКІ

ТА РІЗНОРОДНІ

М'ЯСИВА

Л. Стасюк
124
Перша Євгенія Нью-Йорк, 3.
(між вулицями 7. та 8.)

КУПУЙТЕ ТАМ,
ДЕ ВАМ
ВИГІДНО,
АЛЕ КУПУЙТЕ
СВІЖІ І ДОБРОІ
ЯКОСТІ М'ЯСИВА

У НАШІМ СКЛЕПІ ДІСТАНЕТЕ НАЙКРАЩІ ВИРОБИ М'ЯСАРСЬКІ ТА ВСЯКІ ВУДЖЕНИНИ ПО ЦІНАХ УМІРКОВАНИХ.

ФІРМА, ІСНУЮЧА ПОНАД 27 РОКІВ, ГОВОРІТЬ САМА ЗА СЕБЕ.

З НАГОДИ РІЗДВЯНИХ СВЯТ, У НАШІМ СКЛЕПІ ПОРУЧАЄМО КІЛЬКА М'ЯСНИХ ПРОДУКТІВ ПО НАСТУПНИХ ЦІНАХ:

ІМПОРТОВАНІ
ПОЛЬСЬКІ ШИННИ
В КЕНАХ
93с. lb.

ВУДЖЕННА
до смаження або до варення
(В ЦІЛІМ КАВАЛКУ)
39с. lb.

НОВБАСА
СІКАНА
55с. lb.

ШИННИ
В КЕНАХ
готові до їдженя (передні)
63с. lb.

СМАЛЕЦЬ
ПЕРШОЇ ЯКОСТІ **14¢**

КАПУСТА
КВАШЕНА **9¢**

ШИННИ (ЗАДНІ)
ВУДЖЕНІ
СВОГО ВИРОВУ **55¢**

УВАГА! — РАЧЕСТЕР І ОНОЛІЦЯ!

ДРАМАТИЧНИЙ ГУРТОК ім. М. САДОВСЬКОГО, під проводом артистки Аполінарії Карабішевич

— відіграє —

В НЕДІЛЮ, 8. СІЧНЯ 1950

В ЦЕРКОВНІ ГАЛІ, ПІД Ч. 303 HUDSON AVE.

комедію „На Перші Гулі“

і водевіль „Різдвяна Ніч“

при акомпаніменті п-ні Ірини Костинюк.

Початок у год. 7. вечора. — Вступ 80¢ — для дітей 20¢

Проститесь громадянство о численну участь.

Управа Драматичного Гуртка.

Classified Advertising

FOR CLASSIFIED ADS CALL:

Worth 2-3056
2-3057
2-3058

Ignition & Carburetor Store for Sale by Owner, Sacrifice. Call DA 3-9437.

RIVERSIDE. Connecting rooms, single, meals, \$19 person. AC 2-9674, afternoons.

NOVELTIES
TOYS—GREETING CARDS.
Retail store, connected with imports. Sell individually or together. Established trade. Reasonable. \$7,000 sacrifice. Apply to Owner, 2d Av. (87th St.), TR 6-1905.

UNUSUAL home opportunity for one to four retired or elderly folk in private Christian home. Non-professional care if needed. Two large connecting rooms with water, near bath. Boardman, 225 Cedar St. Cedar Grove, N. J. (Montclair), or telephone Verona 8-0803 before 10 AM or after 2 PM.

COAL BUSINESS for sale by owner. Established 18 years, only reason for sacrifice sale illness. Telephone Owner Perth Amboy, N. J. 4-3088.

Flatbush. For sale exceptionally gorgeous home, 3 beautiful bedrooms, 4 baths, maid's room, center hall, modern kitchen-dinette, fieldsone terrace, finished basement, garage, many extras. 3671 Bedford Ave. ES 7-7264.

AKC Reg. Irish Setter Puppies, Int. Ch. Tyrone Farm and Keadare Red-Lineage of Dam, Ch end O'Main Kathleen-Lineage of Sire. Reasonable, W. R. Burns, owner, Eldon, Iowa.

Великий продаж фортепіано Спіннерс від \$195 вгору. Нові Болдвінса-всіх типів. Фортепіано до винайму на всі нагоди. Перебудовуємо і ремонтуємо. Гарантована робота. Ostrovsky Piano Co., Inc. 2035 5th Av. N. Y. LE 4-9067.

КУПИТЕ БОНДИ ПЕРЕМОГИ

РАДІО

ШЕРОН, ПА.

Злучені хори: Шерон, Нью-Кеса, Па., під управою о. С. Мусійчука відспівують українські коляди і щедрівки через Радіо-станцію в W. P. I. C., 790 Клас. у день українського Різдва, 7. січня (в суботу), від години 3.15 до 3.30 пополудні.

до симпатії для Західних Держав з тої причини, що Україна, як індустріальний регіон, мала б сильно потерпіти від атомових бомб.

Його слабе ознайомлення з визвольними змаганнями народів, що живуть під Советами, виходить теж з його міркувань на тему, що може статись з Советами після їх розбиття.

Руїна міст, хаос і розгарття, повстання „локальних урядів“, „мілітарних управ“ — це мрачний образ, який бачить там автор після побідоного для нас закінчення III. світової війни.

Не уявляє собі він натомість на тих теренах мілітарної окупації на зразок нинішньої ситуації в Німеччині, хоч би і тому, що це було б надто коштовне. З декільма урядами, що мали б повстати на терені б: Советів, альянтів мали б мати змогу заключити мирні договори. Натомість не є для нього до подумання мирний договір із Росією. Автор вважає, що її слід залишити собі з її просторами і хаосом. Можна різно оцінювати думки автора. Для українського читача книжка дуже интересна і вартісна тим, що вона є показником як далеко американський світ вивчив уже Советів. Треба ствердити великий поступ.

Д-р М. Бараболяк.

БОСТОН УКРАїнський

(Продовження зі стор. 3-гої)

Треба бачити, як вони чуливо й широко переймаються своєю рідною піснею. Треба бачити, як їх зворушує доля нашої України, коли мале дівчатко, що недавно прибуло із скитальщини, як тут говорять — декламує вірш Шевченка: „Світе тихий, краю мій, моя Україно, за що тебе сплюндровано, за що, мамо, гинеш?..“

Треба бути між людьми, пожити з ними, щоб про них судити. Отож, не спішіть з висновками, панове, їдучи за океан.

На закінчення з великою промовою виступив гол. рек. секретар Д. Галичанин. Він в деталях говорив про велику пророблену роботу Союзом і для громади своєї і для широкого українського загалу, а зокрема, для української справи, для України, що живе, бореться під окупантом за своє визволення. Його промову покривають рясні оплески, що вже не раз гучно лунають у цій залі сьогодні. В них і відчуття за признану працю і готовність далі працювати, побільшувати здобутки.

Як хвиля об пісок, легко шумить гумою по асфальту авто. Під музику радіо, може тут і непотрібну, і її ніхто й не слухає, розмова заходить далі, від режі до режі ніби ми відчуваємо, що скоро придемо і треба розходиться.

Нам дорогу дають світофори зелені. А світло вулиць мінливе, голосне. У цьому великому гоминому місті живуть українці. А їх не одна родина отаких простих наших людей, невинуватих і безпосередніх у поведженню, щирих у відносинах. Живе і працює українська громада — цей Бостон український. Уже третє покоління входить у дію, стає до життя.

І здається, що світлові немає кінця, не буде. Воно залило все довкілля і ніколи його не переїде...

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

За скоординовану громадську працю.

Українських організацій в Нью Йорку є десятки. Деякі з них роблять добру роботу, за деякі не чути, а інші може і забули самі, що вони існують.

Координуючим осередком є Об'єднаний Комітет Українських Національних Організацій, в якому співпрацюють численні товариства. На жаль, багато є таких, що ще досі не включили себе в це зорганізоване життя. Численні заклики до тих організацій не потрапили викликати в них почуття відповідальності перед громадою і спонукати до співпраці з об'єднаним осередком. На таку байдужість одиниць в управі товариств повинні звернути увагу самі члени, головні тепер, коли відбуваються загальні збори і вибирається нові уряди. Об'єднаний Комітет апелює до всіх Організацій, щоби подбали про вибір активних і обов'язкових представників до Об'єданого Комітету. Памятаймо, що які делегати, такий буде і Об'єднаний Комітет і така його праця. Коли би організації вповні усвідомили собі вагу координованої співпраці і виступили спільними силами, тоді і вислід громадської праці були би кращі, допомога потребувачам більша і менше знеохочень до дальшої роботи.

В нас під теперішню пору є так багато громадських потреб (переселенча акція, народний дім, національний податок і т. д.) що, хоч як збільшувати число українців в Нью Йорку, хоч скільки є нових організацій, все ще буде нас замало, щоби ті всі потреби заспокоїти, коли будемо незігнані, нескординовані і апатичні. Памятаймо, що ніхто з нас не може обійтись без другого, ніякі партійні чи віросповідні різниці між нами не звільняють нас від загальногромадських завдань і обов'язків, бо за наш спільний розвиток ми всі відповідальні.

Треба, щоби ті речі усвідомили собі громадянство Нью Йорку перед загальними зборами Об'єданого Комітету.

ЖЕРТВА СКИТАЛЬСЬКИХ ЗЛИДНІВ.

Дня 21 грудня попрощала цей світ Надія Яремко, замужем Гусак, проживши ледви 25 літ. Покійна прибула до Нью Йорку зі скитальщини, з міста Зальцбурга в Австрії. Там вона учительвала в українській, сільсько-господарській школі; учила дівчат крою і життя. Молоденька учителька працювала, спокійна і тактовна, вміла здобути серця учениць, та заохотити їх до праці серед таборних невідомо а, то й злиднів. Два роки велася наука в цій школі, два роки вишколювала молоденька приятелька дівчат у практичній знанню. І тоді то й почалося. Підступна недуга почала крадьки вгризатися в її організм. В Нью Йорку ходила покійна до праці ще майже цілий рік. Аж врешті недуга змогла виснажити організм. Не могла ніяка лікарська поміч і покійній прийшлося попрощати життя у самому розквіті.

шилося число українців в Нью Йорку, хоч скільки є нових організацій, все ще буде нас замало, щоби ті всі потреби заспокоїти, коли будемо незігнані, нескординовані і апатичні. Памятаймо, що ніхто з нас не може обійтись без другого, ніякі партійні чи віросповідні різниці між нами не звільняють нас від загальногромадських завдань і обов'язків, бо за наш спільний розвиток ми всі відповідальні.

Треба, щоби ті речі усвідомили собі громадянство Нью Йорку перед загальними зборами Об'єданого Комітету.

I. Ск.

ЧИТАЙТЕ УКРАїнські КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА

ОТЧЕ НАШ МОЛИТОВНИК

— для —

УКРАїнської МОЛОДІ

Друге видання Друкарні ОО. ВАСИЛІЙ.

В гарній Марокко оправа — \$2.50

В білій оправа — 2.00

В червої оправа — 1.75

МОЛИТОВНИК ДЛЯ

ВОІВ, imitation leather \$1.50

Замовлення wraz з належністю слати до:

"SVOBODA"

P. O. Box 346,

JERSEY CITY 3, N. J.

З Канади належить платити тільки американською валютою.

БАМ-БІМ, ЗАГОРІВСЯ НИЦИН ДІМ! ЗРОБІТЬ ВАШІ ДІТИНІ ПОДАРУНОК З ЦЕЙ ПРЕКРАСНОЇ КНИЖЕЧКИ!

8 сторінок багатобарвних малюнків до народних слів приготував артист-малар О. СУДОМИРА.

Під кожним малюнком артистичні підписи великими літерами. В тексті теж ноти до пісеньки „Бам-Бім!“ Видання „Нашим Дітям“ в Європі. Ціна тільки 75 цтг.

Замовлення разом з належністю слати до:

"SVOBODA"

P. O. Box 346, (81-83 Grand St.), Jersey City 3, N. J.

ЗБОРИ ВІДПІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

БРУКЛІН, Н. Й. — Місячні збори Тов. ім. В. Хмельницького, від 158, що мали відбутись в п'ятницю, 8. січня, не відбулись, тому що в той день нападів Святий Вечір. Збори відбудуться в суботу 14. січня, в годині 8. вечір, в Укр. Нар. Домі 216 Гренд авл. Просимо всіх членів прийти бо масно важливі справи до олагодження. Уряд на рік 1950: Ю. Павчак, предс.; М. Ваглей, фін. секр.; С. Глушко, кас.; М. Кіт, рек. секр.

ІНКАГО, ІЛІ. — Річні збори Бр. св. Стефана, від 221, відбулись в неділю, 8. січня, в 12. год. пополудні, в Домі Відпівів У. Н. Союзу, 843-45 N. Western Ave. Порядок дня: Річний звіт, звіт контр. комісії, вибір уряду на 1950. Нові справи. Просимо всіх членів і членів обов'язково явитись на річні збори. — За уряд: Д. Мисанюк, предс.; Д. Мисанюк, кас.; Т. Шпікула, секр.

КІВЛЕНД, О. — Місячні збори Бр. св. Петра й Павла, від 102, відбулись в неділю, 8. січня, зараз по другій Сл. Вокій в галі церковній, 2280 W. 7 St. — За уряд: Н. Вобечко, секр.; Н. Олексик, предс.; Н. Вобечко, кас.

ІНКАГО, ІЛІ. — Бр. св. Юрія, від 378, повідомляє всіх членів і членів, що річні збори відбудуться в неділю, 8. січня, в годині 12:30 пополудні, в Домі Відпівів У. Н. Союзу, 845 N. Western Ave. Буде звіт урядників за цілий рік і вибір уряду на 1950 рік. Всі члени обов'язково мають явитись на ці збори. — За уряд: Г. Вобік, предс.; М. Сеніка, кас.; В. Пилипів, секр.

ГАМТРАК, МІШ. — Місячні збори Тов. ім. Маркіана Шапкевича, від 94, відбулись в неділю, 8. січня, в годині 1:30 пополудні, в У. Д. Клубі, 2376 Грейлінг ул. Урядники на 1950 рік є: І. Лозовчук, предс.; М. Шарон, заст.; Т. Судомир, рек. секр.; І. Целок, заст.; С. Вугай, фін. секр.; І. Шарон, заст.; М. Чубка, кас.; І. Гайдук, заст. — Т. Судомир, рек. секр.

УКРАїнські СТИНІ КАЛЕНДАРІ

НА

1950

РІК

- У гарних кольорах
- Календаріом друковане українською мовою
- Свята означені чітким червоним друком

Ціна 30 ц. один

На С. О. Д. не висилаємо.

Належність треба посилати разом із замовленням.

ОСІНЬ НА ФАРМІ

[] Фарма

[] Хата, навколо цвіти

[] Дівчинка з псом

[] Гарний вид фарми. Діти, кури свині, пс

[] Діти їдять на сажках у зимову пору

[] Наталка Полтавка

[] Тайна вечора

[] Матір Бома Неустрашної Поміч.

[] Святе семейство

[] Фарма. Діти годують качки

[] Зимовий вид

[] Христос добрий пастир

[] Серце Ісуса Христа

[] Серце Пресвятої Діви Марії

[] Свята Родина

[] Гарний вид фарми

[] Дитина в яслах, ангел охоронець

[] Різдво Христове

[] Св. Николай роздає дарунки дітям

[] Гетьман Мазепа

[] Our Lady Fatima

[] Дівчинка з каченятками

[] Веселе щасливе дитяче життя

[] Під тихий вечір у лісі

[] Божий Гість

Замовлення слати на адресу:

"SVOBODA"

P. O. BOX 346

JERSEY CITY 3, N. J.

НОРТМІТОН, ПА. — Тов. Укр. Свободи Свободи, від 44, повідомляє своїх членів, що на річних зборах вибрано той самий уряд на рік 1950. Місячні збори відбудуться в неділю, 8. січня, в православній галі на Нюпорт ул. зараз по Сл. Вокій. Завнаємо всім членам прийти на збори і платити свої місячні внески. Місячні збори будуть відбуватися все в другу неділю в місяці, зараз по Сл. Вокій, в тім самім місці. — За уряд: В. Шпішка, предс.; А. Бодік, кас.; Л. Демчук, секр.

ПРАЦЯ

Потрібно домашньої помічниці. Стання на місці, добра платня, власний pokit. Голос від понед. до п'ят. 1-4 год. Атан. безп. N.Y. State Employment Service, 220 W. 80th St., N. Y. C.

Дрібні Оголошення

УКРАїнський МІД (від скитальців). Ліповий, сегорічний, яскравий. 1 кварта \$1.00. Коли замовите 2 кварта політу оплачує сам.

STEFAN NAYDA 28 1/2 N. Division St., Auburn, N. Y. (Оголошує листи цієї тижня)

Професійні Оголошення

Dr. S. CHERNOFF 223 — 2nd Ave. (Cor. 14th St.) N. Y. C. — Tel. GRamercy 7-7697. Острій до довгочасної недуги чоловіка і жінки. Шпідри. X-Ray. Роздуться жил лікуємо без операції. Переводимо аналізи крові для подружжя дозволя. — Офісний години: Щодня від 10 рано до 7 вечір. В неділю від 11 рано до 1 пополудні.

IVAN FRANKO'S "MOSES" With a biographical sketch of Ivan Franko by Stephen Shur-ya Trans. by Waldemar Bemenyua Price 50 cents

EVergreen 3-4416-4450

Maple Coal & Coke Co.

anthracite FUEL OIL bituminous OIL BURNERS

SALES & SERVICE 72-74 Box Street BROOKLYN 22, N. Y.

Deliveries to Brooklyn, Queens & Manhattan.

Українське підприємство ФЕДЬКА КУДЛАК

Ivan Franko's "MOSES"

With a biographical sketch of Ivan Franko by Stephen Shur-ya Trans. by Waldemar Bemenyua Price 50 cents

Ivan Franko's "MOSES"

With a biographical sketch of Ivan Franko by Stephen Shur-ya Trans. by Waldemar Bemenyua Price 50 cents

Ivan Franko's "MOSES"

With a biographical sketch of Ivan Franko by Stephen Shur-ya Trans. by Waldemar Bemenyua Price 50 cents

Ivan Franko's "MOSES"

With a biographical sketch of Ivan Franko by Stephen Shur-ya Trans. by Waldemar Bemenyua Price 50 cents

Ivan Franko's "MOSES"

With a biographical sketch of Ivan Franko by Stephen Shur-ya Trans. by Waldemar Bemenyua Price 50 cents

Ivan Franko's "MOSES"

With a biographical sketch of Ivan Franko by Stephen Shur-ya Trans. by Waldemar Bemenyua Price 50 cents

Ivan Franko's "MOSES"

With a biographical sketch of Ivan Franko by Stephen Shur-ya Trans. by Waldemar Bemenyua Price 50 cents

Ivan Franko's "MOSES"

With a biographical sketch of Ivan Franko by Stephen Shur-ya Trans. by Waldemar Bemenyua Price 50 cents

Ivan Franko's "MOSES"

With a biographical sketch of Ivan Franko by Stephen Shur-ya Trans. by Waldemar Bemenyua Price 50 cents

Ivan Franko's "MOSES"

With a biographical sketch of Ivan Franko by Stephen Shur-ya Trans. by Waldemar Bemenyua Price 50 cents

Ivan Franko's "MOSES"

With a biographical sketch of Ivan Franko by Stephen Shur-ya Trans. by Waldemar Bemenyua Price 50 cents

Ivan Franko's "MOSES"

With a biographical sketch of Ivan Franko by Stephen Shur-ya Trans. by Waldemar Bemenyua Price 50 cents

Ivan Franko's "MOSES"

With a biographical sketch of Ivan Franko by Stephen Shur-ya Trans. by Waldemar Bemenyua Price 50 cents

Ivan Franko's "MOSES"

With a biographical sketch of Ivan Franko by Stephen Shur-ya Trans. by Waldemar Bemenyua Price 50 cents

Ivan Franko's "MOSES"

With a biographical sketch of Ivan Franko by Stephen Shur-ya Trans. by Waldemar Bemenyua Price 50 cents

Ivan Franko's "MOSES"

With a biographical sketch of Ivan Franko by Stephen Shur-ya Trans. by Waldemar Bemenyua Price 50 cents

Ivan Franko's "MOSES"

With a biographical sketch of Ivan Franko by Stephen Shur-ya Trans. by Waldemar Bemenyua Price 50 cents

Ivan Franko's "MOSES"

With a biographical sketch of Ivan Franko by Stephen Shur-ya Trans. by Waldemar Bemenyua Price 50 cents

Ivan Franko's "MOSES"

With a biographical sketch of Ivan Franko by Stephen Shur-ya Trans. by Waldemar Bemenyua Price 50 cents

Ivan Franko's "MOSES"

With a biographical sketch of Ivan Franko by Stephen Shur-ya Trans. by Waldemar Bemenyua Price 50 cents

Ivan Franko's "MOSES"

With a biographical sketch of Ivan Franko by Stephen Shur-ya Trans. by Waldemar Bemenyua Price 50 cents

Ivan Franko's "MOSES"

With a biographical sketch of Ivan Franko by Stephen Shur-ya Trans. by Waldemar Bemenyua Price 50 cents

Ivan Franko's "MOSES"

With a biographical sketch of Ivan Franko by Stephen Shur-ya Trans. by Waldemar Bemenyua Price 50 cents

Ivan Franko's "MOSES"

With a biographical sketch of Ivan Franko by Stephen Shur-ya Trans. by Waldemar Bemenyua Price 50 cents

Ivan Franko's "MOSES"

With a biographical sketch of Ivan Franko by Stephen Shur-ya Trans. by Waldemar Bemenyua Price 50 cents

Ivan Franko's "MOSES"

With a biographical sketch of Ivan Franko by Stephen Shur-ya Trans. by Waldemar Bemenyua Price 50 cents

РЕЦЕНЗІЇ

„Єслі завтра вайна...“

"IF RUSSIA STRIKES," by George Fielding Eliot, The Bobbs-Merrill Co., Indianapolis-New York, 1949.

Кого інтересують питання майбутньої війни, радимо що інтересну книжку прочитати.

Очевидно автор не виявляє і виявити не може нічого з дійсних планів американського ген. штабу, а тим менше советського. Він тільки реферує і аналізує речі менш-більш загально відомі, щоб на їх підставі робити свої висновки.

Головна причина, що — на думку автора — війна може виникнути в дуже короткому реченні, це те, що в нинішній політичній ситуації, як то у нас кажуть, „час на часі не стоїть“.

Совети програють тзв. холодну війну на цілій лінії. А в теперішній політичній і економічній ситуації вони вже не можуть всецільо замкнути себе поза залізною курткою, як це було після I. світової війни, і перейти до повної дефензиви, а мусять мати, щоб не заломитись, все якісь успіхи й перемоги.

Щодо їхнього наступу є дві можливості:

Перше: Менш-більш упорядковані Совети можуть, використовуючи свою перевагу на суходолі, зайняти легко цілу Зах. Європу і Близький Схід. Коли того не вчинять у тому реченні, економічна і мілітарна відбудова Зах. Європи унеможливить їм те зробити пізніше, а тимсамим советський експансії на Захід був би покладений край. Сили Зах. Європи після того речення, прибути до повної дефензиви, а мусять мати, щоб не заломитись, все якісь успіхи й перемоги.

Чи може Америка допустити до такої ситуації, що була б не тільки загрозою для неї, але і повною руїною цілого культурного світу? Автор ставить самопевне — ні! І тому, не допускаючи до того, щоб світ загинув у безконечному жаху перед загрозою, Америка п'ять до дванадцяті мусить поставити Советам вимогу піддатись контролі атомової бомби і відкрити кордони для тієї контролі, або в випадку відмови з боку Советів, знівечити советську атомову бомбу своєю... Успіх у тій жахливій ситуації залежить від використання моменту і Америки мусить його використати для себе і світу!

Розглядаючи можливі перші есентуальності, автор наводить цікаві міркування на тему факторів, що можуть приспівати децизію Советів. М.і. звертає він увагу на заборіханість цілої советської політики, а в тому і шпіонажі, та що шпіонажа може їх завести, хоч мають вони аж чотири незалежні від себе органи шпіонажі. Як советський

Розглядаючи можливі перші есентуальності, автор наводить цікаві міркування на тему факторів, що можуть приспівати децизію Советів. М.і. звертає він увагу на заборіханість цілої советської політики, а в тому і шпіонажі, та що шпіонажа може їх завести, хоч мають вони аж чотири незалежні від себе органи шпіонажі. Як советський

